

Vysvítá tedy z ustanovení jazykového zákona, že zákonodárce normuje jazykové právo národních menšin, sleduje též zásadu početnosti.

Touto zásadou je však cele ovládán i předpis věty 1. odst. 2 čl. 82 jaz. nař., stanoví-li že v obcích, v nichž je aspoň 20% státních příslušníků jazyka čsl., tedy v obcích, jež nejsou obývány příslušníky národní menšiny v té početní síle, aby státní příslušníci jazyka čsl. v nich nedosahovali 20% počtu obyvatelstva, nesmí se používatí obecní pečeti bez slovní výplně stejných rozměrů a stejné úpravy v jazyku státním. Je tedy předpis věty 1. odst. 2 čl. 82 jaz. nař. vydán v duchu jaz. zákona.

St-lka konečně vytýká nař. rozhodnutí nezákonnost, i pokud potvrzuje příkaz úřadu I. stolice cit. pod bodem 3., uvádějíc, že jaz. zákon jen stanoví, že autonomní úřady jsou povinny v čsl. jazyku učiněná ústní a písemná podání přijímatí a vyřizovati, a že tudíž obce jsou oprávněny vyřizovati podání ta ve svém jednacím jazyku a ustanovení čl. 72 jaz. nař. že postrádá zákonného podkladu.

Ale ani tu nemá st-lka pravdu.

Dotyčný příkaz je opřen o předpis odst. 2 čl. 72 jaz. nař. Může býti tedy předmětem kognice nss-u toliko otázka platnosti předpisu odst. 2 čl. 72 jaz. nař. Otázkou tou z podnětu podobné námitky zabýval se nss již v nál. Boh. A 8072 a 8074/29, v nichž dovodil, že samosprávné úřady nemají podle zákona jazykového primérního práva, aby si užívání jazyků pro své úřadování upravily samy, nýbrž právo to přísluší státní moci výkonné, která ovšem může úpravu tuto provéstí jen »v duchu zákona jazykového«, a že zásada preponderance státního jazyka, jakož i zásada, že příslušníku státního jazyka za všech okolností je zabezpečeno vyřízení jeho podání v jazyku státním, tvoří ducha zákona jazykového. Na těchto právních názorech trvá nss i v tomto případě. Ježto těmto zásadám odpovídá předpis čl. 72 odst. 2 jaz. nař., je tím v souladu i s duchem zák. jaz., a nelze proto dáti za pravdu stížnosti, že týž předpis nemá opory v zákoně.

Č. 10.346.

Policejní právo (Slovensko): Úřad může straně zbrojní list — ji vydaný — odejmouti, vyjde-li dodatečně najevo, že držitel zbrojního listu byl odsouzen pro přečin proti tělesné bezpečnosti.

(Nález ze dne 14. února 1933 č. 2104.)

V ě c: Josef H. v R. proti zemskému úřadu v Bratislavě o zbrojní pas.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á p r o b e z d ů v o d n o s t.

D ů v o d y: Výměrem policejního komisařství v Rožnově z 13. června 1930 byl st-li na základě §§ 4 a 5 župního statutu č. 287/1911, resp. 2/1922 odebrán zbrojní list, vydaný mu pod č. 5898/27 ev. 97/27, a to z těchto důvodů: Provedeným šetřením bylo dodatečně zjištěno, že se st-l dopustil před několika lety těžkého ublížení na těle se zbraní, pro které byl podle vlastního doznání potrestán trestem na svobodě. Dále bylo zji-

štěno, že byl r. 1925 potrestán okresním soudem v Rožnově opět pro zločin proti lidskému životu, jehož se dopustil z rozčilení. Poněvadž zbrojní list může býti vydán jen osobě naprosto spolehlivé a zachovalé, čehož v tomto případě není, a st-l nemůže poskytnouti úřadu záruku do budoucnosti, neboť jest osobou velmi nervosní, povahy snadno vznětlivé a náchylné k hádkám, bylo třeba naříditi, aby mu byl zbrojní pas odebrán.

Výměr ten byl nař. rozhodnutím potvrzen v podstatě v úvaze, že u st-le se vyskytly překážky uvedené v § 4 statutu bývalé župy Podtatranské č. 20.275/26, kdy policejní úřad I. stolice má právo vydané povolení k držení zbraně vzíti zpět. Současně vysloveno, že výměr I. stolice, pokud se odvolává na starý župní statut č. 287/1911, se mění v tom smyslu, že nařízení o odebrání zbrojního pasu st-li se stalo podle §§ 8, resp. 4 žup. statutu býv. župy XIX. Podtatranské č. 20.275/26.

O stížnosti podané na toto rozhodnutí uvážil nss toto:

Podle § 7 statutu býv. župy Podtatranské č. 20.275/1926, uveřejněného v Úředních novinách této župy z 25. listopadu 1926 č. 44 a 45, povolí policejní úřad I. stolice držení zbraně jen tehdy, jestliže důkladným šetřením zjistí, že zbraň jest potřebná a není tu překážek z ohledu veřejné bezpečnosti: O vydání neb nevydání tohoto povolení rozhoduje úřad — jak se stanoví v posledním odstavci zmíněného paragrafu — podle volného uvážení. Podle § 4 zmíněného statutu povolení k držení zbraně není možno vydati osobám, které: a) nedosáhly 21. roku života, b) byly pravoplatně odsouzeny pro násilí proti úřadům anebo soukromým osobám, pro zločiny a přečiny proti lidskému životu a tělesné bezpečnosti spáchané, dále pro loupež, vyděračství a krádež, c) byly pravoplatně odsouzeny pro pytláctví, d) byly odsouzeny pro přestupek spáchaný se zbraní, e) jsou duševně zaostalé, obmezené, f) jsou známí alkoholici, g) jsou tuláci, h) kteří se štítí práce (povaleči), i) které jsou i z jiných důvodů z ohledu veřejné bezpečnosti nespolehlivé. Od překážek stanovených pod bodem a) a d) může zemský úřad osvoboditi. V případě, že by důvody a okolnosti, na základě kterých bylo povolení vydáno, přestaly, anebo jestliže by se vyskytly překážky, uvedené v § 4 cit. statutu, má policejní úřad I. stolice — jak se ustanovuje v § 8 tohoto statutu — právo povolení vzíti zpět. Z těchto ustanovení plyne, že úřad může vydati povolení k držení zbraně jen osobám s hlediska veřejné bezpečnosti nezávadným a že udělené povolení může vzíti zpět nejen tehdy, jestliže důvody a okolnosti, na základě kterých bylo vydáno, přestaly, tedy zajisté i tehdy, jestliže osoba, již zbrojní list byl vydán, byla po vydání tohoto povolení odsouzena pro některý z trestných činů uvedených v § 4 lit. b) cit. statutu, ale i tehdy, zjistí-li se dodatečně, že povolení bylo vydáno osobě, které vůbec vydáno býti nesmělo, že tedy některá překážka stanovená v cit. § 4 zůstala úřadu utajena a vyšla najevo dodatečně.

Podle toho nesmí býti zbrojní pas vydán ani osobě, jež byla pravoplatně odsouzena pro přečin proti tělesné bezpečnosti, a vyjde-li najevo, že osobě pro takovýto přečin pravoplatně odsouzené byl zbrojní pas vydán, jest státní úřad policejní I. stolice oprávněn zbrojní pas vzíti zpět.

V konkrétním případě jest nesporno, že st-l byl v r. 1925 pravoplatně odsouzen pro přečin lehkého ublížení na těle podle § 301 trest. zák. Pravoplatné odsouzení pro tento přečin proti tělesné bezpečnosti bylo podle toho, co bylo uvedeno shora, zákonnou překážkou, aby st-li byl zbrojní pas vydán, a opravňovalo státní úřad policejní I. stolice, aby zbrojní pas st-li již vydaný vzal zpět. Na tomto oprávnění úřadu nemohlo se nic změnit tím, že st-l nespáchal zmíněného přečinu se zbraní v ruce, že při výměře trestu byla jeho zachovalost a jeho rozčilení uznány za okolnosti polehčující a že od r. 1925 se choval řádně a potrestán nebyl, neboť všechny tyto okolnosti jsou podle cit. znění statutu býv. župy Podtatranské č. 20.275/1926 pro oprávnění úřadu odněti st-li zbrojní pas právně nerozhodné. I když jest tedy pravda, že st-l přečin lehkého ublížení na těle podle § 301 cit. trest. zákona nespáchal se zbraní v ruce, že jeho zachovalost a rozčilení byly při výměře trestu uznány za polehčující okolnosti a že od r. 1925 nebyl potrestán a choval se řádně, bylo jeho pravoplatné odsouzení pro zmíněný přečin proti tělesné bezpečnosti dostatečným důvodem, aby mu byl zbrojní pas odňat.

Za tohoto stavu věci musila býti jeho stížnost zamítnuta, aniž bylo třeba vejíti na námitky obracející se proti ostatním důvodům úřadem uvedeným, neboť — i kdyby bylo možno jim přisvědčiti — nebylo by lze nař. rozhodnutí zrušiti, ježto — jak uvedeno — jest podle zákona již dostatečně opřeno o pravoplatné odsouzení st-le pro přečin lehkého ublížení na těle podle § 301 tr. z.

Č. 10.347.

Živnostenské právo. — Policejní právo trestní:
* Policejní úřady nejsou oprávněny podle čl. 2 a 3 zák. č. 125/27 zakazovati pořádání her určitým automatem majiteli živnosti hostinské a výčepnické s oprávněním držeti dovolené hry.

(Nález ze dne 14. února 1933 č. 2514.)

Prejudikatura: Boh. A 9738/32.

Věc: Akciová společnost Helenin Dvůr Hotel Imperial v Karlových Varech proti zemskému úřadu v Praze o používání hracích strojů Hansa.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Výměrem ze 16. srpna 1929 zakázalo policejní komisařství v Karlových Varech Gustavu H., generálnímu řediteli akciové společnosti Helenenhof Hotel Imperial, podle čl. 3 zák. č. 125/27 další provozování t. zv. společenské hry »Hansa« v místnostech podniku, poněvadž šetřením bylo zjištěno, že se uvedené hry zneužívá jako hry hazardní, a upozornilo, že nedodržení tohoto zákazu trestá se podle téhož zákonného ustanovení pokutou od 10 Kč do 5.000 Kč nebo trestem na svobodě od 12 hod. do 14 dnů.